

VASTAUS S. POKROVSKILLE

Aloittaessani kirjeenvaihdon Teidän kanssanne minä luulin, että olen tekemisissä henkilön kanssa, joka pyrkii totuuteen. Nyt, Teidän toisen kirjeenne jälkeen, minä huomaan, että olen kirjeenvaihdossa itserakkaan ja julkean henkilön kanssa, joka asettaa oman persoonansa „edut“ totuuden etuja korkeammalle. Siksi älkää ihmetelkö, kun tulen tässä lyhyessä (ja viimeisessä) vastauksessani nimittämään asioita niiden omilla nimillään.

1. Minä väitin, että vuoden 1917 helmikuun valankumouksen jälkeisellä kaudella puolue vaihtoi vanhan strategisen tunnuksen proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurista ja „liitosta **koko** talonpoikaiston kanssa“ uuteen strategiseen tunnukseen proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurista ja „liitosta **köyhimmän** talonpoikaiston kanssa“.

Minä väitin, että puolue kulki ja tuli Lokakuuhun toteuttaen tätä uutta tunnusta, että toteuttamatta tätä tunnusta puolue ei olisi voinut saada kokoon välttämätöntä poliittista armeijaa, joka pystyy kukis-

tamaan porvariston vallan ja pystyttämään proleta-
riaatin vallan.

Te vastustitte jyrkästi tätä minun väitettäni ja todistelite, että „Helmikuun ja Lokakuun välisellä kaudella puolue piti kiinni vanhasta tunnuksesta talonpoikaiston suhteen — liitto **koko** talonpoikaiston kanssa“ (kts. Teidän ensimmäistä kirjettänne). Ja te ette vain todistelleet, vaan piditte tuota leniniläis-vastaista, puhtaasti kamenevilaista käsitystä miltei aksiomina.

Siten oli asia, ja juuri siitä oli meillä kiista.

Nyt, huomattessanne, minkälaiseen rämeikköön Teidän härkäpäisyytenne ja itseluottamuksenne on Teidät vienyt, Teidän on pakko tunnustaa sopertaan virheenne sanomalla, että „puolueen strategisena tunnukseksi huhti—lokakuun kaudella oli nimenomaan proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnus“ (kts. Teidän toista kirjettänne).

Mutta tunnustaessanne sopertamalla olevanne väärässä Te yritätte samalla tehdä siitä kaikkien kuullen „sanonnan“ epätarkkuuteen kuuluvan tyhjämpäiväisen asian sanomalla, että „se sanamuoto, johon puin ajatukseni viime kirjeessäni puhuessani siitä, että puolue heitti pois vanhan tunnukseksi liitosta koko talonpoikaiston kanssa yleensä, voi ehkä aiheuttaa epäselvyyttä“ (kts. Teidän toista kirjettänne).

Tämän mukaan meillä oli siis kiista „sanonnasta“ eikä kahdesta periaatteellisesti erilaisesta käsityksestä!

Sellaista meillä nimitetään, lievästi sanoen, **julkeudeksi**.

2. Minä väitin, että Lokakuun valmistelu tapahtui meillä oloissa, jolloin käytiin taistelua talonpoikaiston erään osan luokkasovittelukantaa ja horjuntaa vastaan Neuvostoissa, että tuo horjunta ja tuo luokkasovittelu aiheuttivat vallankumoukselle mitä suurimman vaaran (bolshevikkien tappio heinäkuussa 1917), että vain proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnuksen aikana voitiin käydä menestyksellistä taistelua tätä horjuntaa ja luokkasovittelua vastaan, että vain tämän tunnuksen ansiosta bolshevikit onnistuivat neutralisoimaan keskitalonpojan horjunnan ja luokkasovittelukannan.

Te vastustitte jyrkästi sitä ja piditte lujasti kiinni siitä virheestänne, että Helmikuun ja Lokakuun välisellä kaudella puolue teki työtä vanhalla tunnuk-sella „liitosta koko talonpoikaiston kanssa yleensä“. Ja vastustaessanne Te pyyhitte siten bolshevismien historiasta pois sen parhaimpia sivuja, jotka puhuvat bolshevikkien taistelusta talonpoikaiston keskikerrosten irrottamiseksi pikkuporvarillisista puolueista, näiden puolueiden eristämiseksi, talonpoikaiston eräiden kerrosten horjunnan ja luokkasovittelukannan neutralisoimiseksi.

Siten oli asia.

Nyt Teidän on pakko tunnustaa tosiasiaksi sekä talonpoikaiston erään osan horjumisen ja luokkasovittelukanta Helmikuun ja Lokakuun välisellä kaudella että bolshevikkien puolelta käyty taistelu tätä horjuntaa ja luokkasovittelukantaa vastaan.

Mutta tunnustaessanne tämän kaiken Te teeskentelette, ettei sillä ole muka mitään yhteyttä keskitalonpojan neutralisoinnista koskevan kysymyksen

kanssa ja vieläpä olette niin sukkela, että moititte minua, että minä „en vastannut“ keskitalonpojan neutralisoinnista koskevaan kysymykseen.

Jompi kumpi: joko Te olette liian naiivi, tai Te puette itsellenne tahallisesti naiivisuuden naamion jossain, eikä suinkaan tieteellisessä, tarkoituksessa.

3. Minä väitin, että puolue saavutti voiton Lokakuussa toteuttamalla menestyksellisesti uutta strategista tunnusta proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurista, että vaihtamalla vanhaa tunnusta liitosta koko talonpoikaiston kanssa uuteen tunnukseen liitosta talonpoikaisköyhälistön kanssa se ei olisi voinut saavuttaa voittoa Lokakuussa eikä myöskään koko talonpoikaiston tukea Lokakuun vallankumouksen kulussa, että talonpoikaisto kokonaisuudessaan tuki bolshevikkeja vain sikäli, mikäli he veivät loppuun porvarillista vallankumousta, että koska Lokakuun peruspäämääränä oli sosialistinen eikä porvarillinen vallankumous, niin tällä yleensä koko talonpoikaiston tuella oli ehdollinen ja rajoitettu luonne.

Itse asiassa Te vastustitte tätä, koska ensimmäisessä kirjeessänne kielsitte vanhan tunnuksen uuteen tunnukseen vaihtamisen tosiasian helmikuun vallankumouksen jälkeisenä kautena.

Siten oli asia.

Nyt Teidän on pakko tunnustaa sanallisesti, että vanha strateginen tunnus talonpoikaistosta yleensä todellakin vaihdettiin uuteen strategiseen tunnukseen liitosta köyhimmän talonpoikaiston kanssa.

Mutta tunnustettuanne tämän tosiasian Te ryhdyitte heti kamenevilaiseen tapaan peittämään jäl-

kiänne asettaen vastakkain koko talonpoikaiston puolelta tulevan kannatuksen turvaamisen „taktillisen“ tehtävän ja köyhimmän talonpoikaiston kanssa tehtävän liiton turvaamisen „strategisen“ tehtävän, teitte kamenevilaiseen tapaan tyhjäksi juuri tunnustamanne tosiasian toisesta strategisesta tunnuksesta ja palasitte itse asiassa vanhoihin kamenevilaisiin aseisiin ehtien samalla sukkelasti panetella minua, etten minä muka ole myöntänyt bolshevikkien saaneen Lokakuun aikana määrätynlaista suhteellista tukea koko talonpoikaistolta.

Te ette näköjään käsitä, että taktilliset tehtävät ovat strategisen tehtävän osa, että edellisiä ei saa samaistaa jälkimmäisen kanssa ja sitä vähemmän asettaa sen vastakohdaksi.

Te ette näköjään käsitä, että **koko** talonpoikaiston tuki proletaariselle vallankumoukselle saattoi meillä olla vain sangen suhteellista ja rajoitettua, vain sikäli kuin Lokakuun vallankumous vei loppuun porvarillisen vallankumouksen, se on sikäli kuin se hävitti tilanherrerojen omistusoikeuden, tilanherrajärjestelmän ja tilanherrajärjestelmän poliittisen päällysrakennuksen — monarkian.

Te ette näköjään tiedä, että Lokakuussa 1917, sen jälkeen, kun Neuvostot olivat vallanneet vallan, Pietarin varusväki (talonpoikainen) kieltäytyi lähtemästä rintamalle Kerenskiä vastaan, kun tämä viimemainittu marssi Pietaria vastaan, ilmoittaen, että se, tuo varusväki, on „rauhan puolesta ja uutta sotaa vastaan“, ja käsitti tuon rauhan ilmeisesti ei imperialistisen sodan muuttamiseksi kansalaissodaksi, vaan pistimen iske-

miseksi maahan, siis käsittäen sen samalla tavalla kuin Te ja monet muut poliittiset poroporvarit (kts. Teidän ensimmäistä kirjettänne).

Te ette näköjään tiedä, että Pietarin pelastivat silloin Kerenskin ja Krasnovin hyökkäykseltä punakaartilaiset ja matruusit.

Te ette näköjään tiedä, että kansalaissotaa sen ensimmäisessä vaiheessa — lokakuusta 1917 kevääseen 1918 — käytiin meillä pääasiallisesti työläisten ja matruusien voimilla, ja niin sanottu „koko talonpoikaiston“ tuki ilmeni tuohon aikaan useimmiten siten, ettei se suoranaisesti estänyt meitä lyömästä proletaarisen vallankumouksen vihollisia.

Te ette näköjään tiedä, että Punainen Armeija meidän onnistui luoda joukkoarmeijaksi tosiasiallisesti vasta vuoden 1918 toisella puoliskolla, jolloin talonpojat olivat ottaneet maat, jolloin kulakki oli riittävästi heikennetty, Neuvostovalta oli jo ehtinyt suojata itsensä ja jolloin ilmaantui mahdollisuus toteuttaa tunnus „lujasta liitosta keskitalonpojan kanssa“...

Voidaan tietysti kirjoittaa kaikenlaista pötyä ja hölynpölyä,—paperi sietää kaiken,— voidaan kamenevilaiseen tapaan kieräillä ja peitellä jälkiä... Mutta pitäähän kaikella olla rajansa.

4. Viehättyneenä kynänne „taiteellisuuksiin“ ja unohtaen onnellisesti ensimmäisen kirjeenne Te väitätte, että minä en käsittänyt porvarillisen vallankumouksen sosialistiseksi vallankumoukseksi kasvamisen kysymystä.

Se on todellakin jo omien syntiensä vierittämistä toisen niskaan!

Mutta mitä on porvarillisen vallankumouksen kasvaminen sosialistiseksi vallankumoukseksi? Voidaanko tuo kasvaminen käsittää maassamme ilman sitä, että proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin vanha tunnus vaihdetaan uuteen proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnukseen? On selvää, että ei voida.

Mitä varten Lenin taisteli huhtikuussa 1917 Kame-nevia vastaan puolustaen vanhan tunnuksen vaihtamista uuteen ja sitoen tämän vaihtamisen Venäjän vallankumouksen ensimmäisestä vaiheesta (porvarillis-demokraattinen vallankumous) sen toiseen vaiheeseen (proletaarinen vallankumous) siirtymiseen? Eiköhän sitä varten, jotta olisi voitu tehdä mahdolliseksi ja helpommaksi porvarillisen vallankumouksen kasvaminen sosialistiseksi vallankumoukseksi? On selvää, että sitä varten.

Kuka vastusti silloin vanhasta tunnuksesta uuteen siirtymistä? On selvää, että sitä vastusti Kame-nev.

Kuka kielsi keväällä 1927 sen tosiasian, että Loka-kuun valmistelun kaudella bolshevikit vaihtoivat vanhan strategisen tunnuksen uuteen strategiseen tunnukseen? On selvää, että sen teitte Te, kunnioitettava Pokrovski.

Kuka oikaisi tuon Pokrovskin kamenevilaisen virheen? On selvää, että sen teki toveri Stalin.

Eikö tästä käy selväksi, että Te ette ole piruakaan, kerrassaan piruakaan ymmärtäneet porvarillisen vallankumouksen sosialistiseksi vallankumoukseksi kasvamisen kysymyksestä?

Johtopäätös: täytyy olla moukan julkeus ja typerän nuorallatanssijan omahyväisyys voidakseen noin kursailematta kääntää asiat ylösalaisin, kuten Te teette, kunnioitettava Pokrovski.

Olen sitä mieltä, että on tullut aika lopettaa kirjeenvaihto Teidän kanssanne.

J. Stalin

Kesäkuun 23 pnä 1927

Julkaistaan ensi kertaa